

Categoria C

ÉS L'ÚLTIM COP QUE T'ESTIMO, L'ÚLTIM COP QUE T'ESCRIC, PERÒ EL PENÚLTIM QUE ET PENSO

Les autoritats sanitàries adverteixen que dir un “estic coneixent una persona” a temps, pot salvar les il·lusions de l'estómac i evitar pròximes esquerdes al cor.

Suposo que com que tu sols posar-te el cigarret a la boca, a mode de revòlver el més aviat possible, mai no et fixes en l'advertència de la caixeta. Suposo que ets de fixar-te en allò que et tranquil·litza, com aquella glopada de fum que es perd entre la gent. El dia que et vaig conèixer jo buscava aquella mateixa glopada de fum en una altra part i la vaig descobrir en les teves lletres. Vaig prometre'm que no m'allunyaria de cada una de les teves paraules, encara que no anessin per a mi. Que les agafaria de la mà fortament i no deixaria que s'escapessin de la meua vida, mai.

Sempre he volgut expressar-te què em vas fer sentir quan em vaig posar a plorar sense motiu i, en llegir-te, vaig calmar-me i em vaig adormir. Com quan a un bebè li canten la seva cançó de bressol preferida, o quan arribes al llit després d'un dia sense parar i caus rendit entre els braços de Morfeu.

Recordo les nits que hem passat sense dormir, únicament parlant de com ens agradava besar, de quantes coses teníem en comú i, sobretot, de com ens agradava dormir. Irònic, eh?

Possiblement sempre he donat per fet sentiments que no existien, però admet que tu, contínuament, has fet ballar les meves pupil·les amb les teves paraules i has sabut com enganxar-me fent-me sentir lliure. I creu-me, això és el que buscava.

Mai no he sabut si de la teua mà potser surt algun maleït fil vermell que es connecta directament al meu dit petit. I tinc una lluita interna entre els sentiments. Marxa ràpid. Perquè no sé si val la pena obrir-me en canal davant teu i deixar que treguis cada trosset que em compon. Però avui em ve de gust dir-te que sí, que necessitava dir-t'ho de la millor manera que sé i que encara que vegi a venir l'hòstia, penso accelerar. Perquè vull sentir-me viva, encara que sigui amb el cop. I aquest cop, potser de l'estat del meu cos, és teu.

Ara ho deixo a les teves mans, que tant de bo, molt aviat, agafin les meves.

Laia Fugarolas